

ששה אחרים, והם שנים עשר, והם ששה, משומ שפֶל אחד כלול בחברון, ולאה עלייהם, ל�ים חילם ^{קען} אם הבנים שמחה הלויה.

ועל כן בתוכה לא תקח האם על הבנים, משומ שהוא קעולם הנסתור ולא הנגלה, ועל כן שלם תשלוח את האם ואת הבנים מתקח לך, משומ שהוא קעולם שנסתור ^{קען} ולא התגללה כלל.

ואת הבנים מתקח לך, הינו שפותוב כי שאל נא לויים ראשונים וגוי ולמקצתה השמים ועד קאה השמים. וכל אלו נקרים קרי בשמים. מכאן ולמטה נקראו קרי בתר, שפותוב ומשם יفرد ויהה לארכעה ראשים, ההרים של הפרוד.

אמר רבי ייסא, בני השפחות קשוו קשו קשורים, ארבעה קשורים שהצטרכו לתקoon. ואמר רבי אלעזר, שם שום בך יוצאים החוצה אותם קשורים. אף על גב שכלם אחד, ומכאן ולהלאה כלם אחד, בדרכו ישרה, ועל כן כל השבטים עולים בעדרות למעלה. זהו שפתוב (חלים קמ) שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה'.

ואמר רבי אלעזר, בתוב וייה כאשר ילדה רחל את יוסף וגוי. מה ראה יעקב לילכת לדרכו בשנולד יוסף, וטרם שנולד יוסף לא רצה לילכת לדרכו? אלא הנה פרשונה, שראה שנולד טניו של עשו.

ובא וראה, יוסף השלים את מקומו אחורי ו يوسف זכה לו, שנקרא צדיק, ובאן סיום הגוף. בין שראה יעקב שנשלם הגוף, ראה הגורן לילכת לדרכו, וסיום הגורן הוא הברית, ועם כל זה

קרי בשמות, מאין קרי בשמות. אלין שית בנין דלאה, דאכלון שית אחרפין, ואינון תריסר, ואינון שית. בגין דכל חד קליל בחריה, ולאה עלייהו, לקיימא (חלים קען) אם הבנים שמחה הלויה.

ועל דא כתיב, (דברים כב) לא תקח האם על הבנים, בגין דאייה עלמא דאתפסיא, ולא אתגלייא, ועל דא (שם) שלח תשלה את האם ואת הבנים מתקח לך. בגין דאייה עלמא דאתפסיא, ולא אתגלייא כלל.

ואת הבנים מתקח לך, הינו דכתיב, (דברים ז) כי שאל נא לויים ראשונים וגוי (שם) ולמקצתה השמים ועד קאה השמים. וכל הנני, אקרזון קרי בשמים, מכאן ולמטה אקרזון קרי בתר, דכתיב, (בראשית ב) ומשם יفرد, ויהה לארכעה ראשים, טורי דפירותא.

אמר רבי ייסא, בני השפחות קשיירו קשرين, ארבע קשרים דאטטריכו לתקונא. ואמר רבי אלעזר, בגין בך נפקאי לבר איןון קשرين, ואף על גב דכלחו חד, ומכאן ולהלאה כלחו חד, באורה מישר. ועל דא, כלחו שבטיון סלקין בטהודיתא דלעיליא, חד הוא דכתיב, (חלים קמ) שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה'.

ואמר רבי אלעזר, כתיב, (בראשית ל) וייה כאשר ילדה רחל את יוסף וגוי, מה חמא יעקב למיהך לאורהיה, בך אתיילד יוסף, ועוד לא אתיילד יוסף לא בעא למיהך לאורהיה. אלא הוא אוקמייה, דחמא דאתילד שטנא דעתו.

וთא חזי, יוסף אשלים דוכתיה בתיריה ו יוסף זכי ליה, חד קרי צדיק,